

udgave er en vesttysk publikation udsendt af det til Stuttgart overflyttede Teubner Verlag.

Den fortræffelige lærebog, hvis styrke ligger i den kortfattede, præcise fremstilling, er i alle hovedtræk den samme som den anmeldte V. udgave. Til dennes mange fordele kan for VI. udgave tilføjes, at de boghenvvisninger, der følger efter hvert kapitel, opdelt efter emner, er yderligere ajourført. Endvidere kan fremhæves, at papiret er bedre, og at de fotografiske illustrationer står langt smukkere, et forhold af største betydning for en landskabslære, hvor billederne, til hvilke tekstens fremstilling knytter sig, er noget væsentligt. En række billeder er også udskiftet med ny og bedre, visende samme emne.

Foruden det udførlige sagregister har bogen en ordliste med forklaring af anvendte faglige termini.

Idet der iøvrigt henvises til førnævnte tidligere anmeldelse, skal bogen anbefales på det bedste.

Axel Schou.

Esther Skouboe: Australien. De skønne forhåbningers land. Gads forlag. København 1955. 16 × 23 cm. 200 sider, 43 illustrationer og et tillægskort.

Rejseoplevelser kan formidle geografisk viden ud til store kredse, når forf. ikke alene er en god iagttager og interessevækkende skildrer, men også er vidende og i stand til at ræsonnere over oplevelserne ud fra denne viden. E. S. hører til denne type af rejsende forfattere. Polyhistorierne tid er forbi, forholdene i de fleste stater er blevet så komplicerede, at ingen kan forventes at mestre alle felter. Også den rejsende må nødvendigvis specialisere sig for at kunne trænge i dybden. Nærværende forf. er cand. polit., og samfundsproblemerne er det tema, som mest tages op til behandling — dog uden ensidighed. Bogen rummer såvel følsomme naturskildringer som dagligdagens rejseoplevelser fortalt med barokt lune. Og en række menneskeskildringer, indvandrerskæbner af meget forskellig art bringer et psykologisk islæt.

Når bogen er læst, har man fået et levende indtryk af Commonwealth of Australia, det mægtige landområde, hvor der kun bor dobbelt så mange mennesker som i Danmark på et areal, der er 180 gange større. Forf. kender landet, ikke fra et kort turistbesøg, — men efter 4 års omstrejfen i alle kontinentets dele.

Vi oplever de folketomme områder, ørken- og busksteppernes uendelige vidder gennem skildringen af den 2.600 km lange biltur fra Perth til Adelaide. Man forstår den følelse af fortabthed, der

præger skildringen, da vognen havarerer på Nullabor Plain, og man fatter samtidig isolationsfølelsen på de fåreavlsfarme, der har 500 km til nærmeste nabo. Den nu velorganiserede lægehjælp pr. radio har i nogen grad bekæmpet den ensomhedsfrygt, der i sygdomstilfælde kunne have voldsomme psykiske konsekvenser. De små radiosendere forbinder nu udflytteren med lægekonsultationen, og i nødstilfælde kommer doktoren med fly.

Men også de tæt befolkede landskaber i det østlige med millionbyerne Sidney og Melbourne besøger vi sammen med forf., der fører os såvel til luksusbyen Canberras åbne parkbebyggelse som til Sidneys deciderede slumkvarter.

Man besøger australske hjem og konfronteres med den typiske udvandrerindstilling, at man ønsker at klare sig selv. Man hører om Australiens raceproblemer, der dog ikke har de dimensioner som Sydafrikas, det emne forf. behandlede i sin forrige bog. Man oplever småbyens stærke sociale lagdeling og undrer sig over kvindens beskedne samfundsmæssige placering.

Skildringen af australske politiske forhold er åjourført helt op til Petrov-spionaffæren. Og ind imellem det hele ser man kænguruerne hoppe og hører man latterfuglens stemme, og skildringen af skovbranden er så spændende som en kulørt gyser.

Axel Schou.

O. H. K. Spate: India and Pakistan. A general and regional geography. Methuen, London 1954. 827 sider. Pris 65 sh.

Fra det øjeblik, man første gang åbner Spates bog, får man indtrykket af et meget omhyggeligt arbejde, og en fordybelse i bogen skuffer ikke denne opfattelse.

På de første sider gives der meget praktisk en introduktion til stavemåder, administrative inddelinger og ikke mindst til de specielle indiske størrelsesangivelser, som ofte volder store vanskeligheder for læseren af indisk litteratur. Endvidere orienteres man om de almindeligste bøger og tidsskrifter omhandlende mere generelle emner om Forindien. Mange af disse litteraturhenvisninger er forsynet med en ganske kort bedømmelse — en fremgangsmåde, som også følges op ved slutningen af hvert kapitel. Dette, sammen med de mange forklarende fodnoter, som i ganske få ord giver meningen i det afsnit, der er henvist til, synes at være en meget værdifuld metode for sådanne refererende værker, idet man herved får en langt bedre forståelse af, hvad forfatteren af det citerede